

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně obchodní společnosti **KATA, a.s.**, se sídlem Pilníkov 397, zast. Mgr. Marianem Pavlovem, advokátem v Hradci Králové, Malé náměstí 125, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, jako nástupci Finančního ředitelství v Hradci Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 17. října 2012, č.j. 6286/12-1400-606115, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové ze dne 17. října 2012, č.j. 6286/12-1400-606115, se zrušuje a věc se Odvolacímu finančnímu ředitelství v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Odvolací finanční ředitelství je povinno zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 10.018 Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jejího zástupce Mgr. Mariana Pavlova.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 17. října 2012, č.j. 6286/12-1400-606115, Finanční ředitelství v Hradci Králové (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobkyně do rozhodnutí Finančního úřadu v Hradci Králové (dále jen „správní orgán“) ze dne 24.5.2012, č.j. 249392/12/228550603584, kterým jí byla podle ust. § 48 odst. 1

písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění (dále jen „zákon o loteriích“) uložena pokuta ve výši 62.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000 Kč, a napadené rozhodnutí potvrdilo.

V jeho odůvodnění žalovaný uvedl, že kontrolními pracovníky správního orgánu bylo v herním středisku PRIMA BAR HERNA, T.G.Masaryka 35, Česká Skalice (dále jen „PRIMA BAR HERNA“), shledáno porušení podmínky bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, konkrétně zabezpečit interaktivní loterní videoterminály technicky tak, aby nebyla umožněna hra osobám nezletilým. Při provozování Centrálního loterního systému pod obchodním názvem „MULTI LOTTO“ (dále jen „CLS MULTI LOTTO“), povoleném podle ust. § 50 odst. 3 zákona o loteriích, žalobkyně technicky nezabezpečila v době kontroly orgánu státního dozoru, t.j. dne 9.2.2012 herní zařízení tak, aby na nich nebyla umožněna hra bez předchozí kontroly plnoletosti účastníka hry. To bylo dle žalovaného kontrolními pracovníky ověřeno na interaktivních loterních terminálech (dále jen IVT) č.v. ML20301 - 3.

K uplatněným odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že správní orgán ve výroku rozhodnutí o uložení pokuty uvedl ve Sbírce zákonů zveřejněný název hmotného právního předpisu, zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, s dodatkem o tom, které znění zákona použil, t.j. „ve znění pozdějších předpisů“. Obdobně postupoval u procesního právního předpisu, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Doplnující text „ve znění pozdějších předpisů“ nebo „v platném znění“ označil za standardně používaný k vyjádření faktu, že bylo pracováno s ustanoveními zákona platnými v rozhodné době, tzn. v tomto případě v době spáchání správního deliktu (hmotná právní norma) či v době vydání rozhodnutí (procesní právní norma). Rovněž je běžné, že si autor rozhodnutí z úsporných důvodů vytvoří textovou zkratku, textové zkratky názvu právních předpisů nejsou výjimkou. Tato všeobecně akceptovaná praxe dle žalovaného nemůže přispět k právní nejistotě příjemce rozhodnutí, neboť není způsobila vyvolat pochybnosti, jaké znění příslušných zákonů bylo správním orgánem aplikováno.

Dle žalovaného žalobkyně v odvolání akceptuje skutečnost, že IVT výrobních čísel ML20301, ML 20302 a ML20303 nebyly technicky zabezpečeny v době kontroly tak, aby neumožnily hru osobě mladší 18 let, namítá však, že tato povinnost se vztahuje podle podmínky 7 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, pouze na IVT umístěné v herním středisku, které není hernou nebo kasinem, a správní orgán neprokázal, že provozovna PRIMA BAR HERNA není hernou. Správní orgán v souladu s ust. § 13 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v platném znění (dále jen „správní řád“) dožádal Ministerstvo financí podáním ze dne 25.7.2012 o poskytnutí informací týkajících se především otázky, jakého typu provozovna žalobkyně PRIMA BAR HERNA skutečně je. Ministerstvo financí v odpovědi na dožádání zaslalo správnímu orgánu kopii žádosti žalobkyně o změnu typu předmětné provozovny ze dne 11.6.2012, na kterou reagovalo Ministerstvo financí svým rozhodnutím ze dne 27.6.2012, čj. MF-54131/2012/34. Jím změnilo typ

této provozovny z herního střediska na hernu. Z uvedeného dle žalovaného jednoznačně vyplývá, že před nabytím právní moci tohoto rozhodnutí nebyla provozovna PRIMA BAR HERNA hernou ve smyslu ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích. Na této skutečnosti nemohou nic změnit ani rozhodnutí Městského úřadu v České Skalici č. 23/2011 ze dne 1.11.2011 a č. 1/2012 dne 21.12.2011 o povolení provozovat výherní hrací přístroje v tzv. „herně“ PRIMA BAR HERNA, protože s rozhodnutím Ministerstva financí povolit v této provozovně provozování IVT nesouvisí. Správní delikt, při této kontrole zjištěný (IVT nebyly technicky zabezpečeny tak, aby je bez předchozí kontroly nemohly používat osoby nezletilé), pokládá žalovaný za prokázaný. Správní orgán proto nepochybil, když žalobkyni za tento správní delikt uložil předmětnou pokutu, jejíž výši zdůvodnil co do závažnosti, doby trvání a následkům protiprávního jednání ve správní úvaze učiněné v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Přísnější trest je dle žalovaného opodstatněný, neboť se jednalo o několik IVT a správní delikt byl zjištěn opakovaně v několika provozovnách žalobkyně.

Žalobkyně ve včas podané žalobě namítala, že správní orgán vydal rozhodnutí v řízení, v němž postupoval v rozporu s procesními předpisy, čímž ji poškodil na jejich právech a mohl tak způsobit chybné rozhodnutí ve věci.

Tvrdila, že v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu správní orgán nevyzval žalobkyni, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřila k podkladům rozhodnutí. Řízení tak bylo stíženo procesní vadou, neboť takový postup je v rozporu nejen se správním řádem ale i se zásadami vyjádřenými v Čl. 36 listiny základních práv a svobod. Tuto vadu neodstranil ani žalovaný. Správní orgán dle žalobkyně porušil i ust. § 89 správního řádu, když se nezabýval všemi v odvolání uplatněnými námitkami, minimálně námitkou poukazující na porušení povinnosti dané v § 36 správního řádu, neboť jeho povinností bylo bez ohledu na rozsah odvolacích námitek přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí se zákonem. Nezabýval se ani námitkou poukazující na nesprávný postup správního orgánu, který požadoval předložení kolaudačního rozhodnutí, ačkoliv žádný předpis nestanoví, že provozovna musí být jako herna kolaudována.

Žalobkyně dále namítala, že správní orgán i žalovaný nesprávně zjistili skutkový stav věci a nesprávně aplikovali právní předpisy. Poukázala na obsah podmínky č. 7 rozhodnutí Ministerstva financí a nesouhlasila se závěry správních orgánů obou stupňů, že v posuzovaném případě se nejednalo o hernu. Co je herna stanoví § 17 odst. 2 zákona o loteriích, podle kterého *výherní hrací přístroj musí být umístěn tak, aby neumožňoval hru osobám mladším 18 let, nebo provozovatel musí učinit taková opatření, aby tyto osoby se nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.* Žalobkyně tvrdila, že podmínku splnila a splnění podmínek doložila rozhodnutím Městského úřadu v České Skalici ze dne 21.12.2011. Žalobkyně v závěru konstatovala, že postup správního orgánu i žalovaného porušuje i zásadu legitimního očekávání danou v § 2 odst. 4 správního řádu.

Žalovaný se k žalobě dne 19.12.2012 vyjádřil písemně a uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se lze dočíst, že správní orgán po celou dobu řízení umožnil žalobkyni předkládat důkazy a činit návrhy, do vydání rozhodnutí mohla vyjádřit svoje stanovisko ke shromážděným důkazům. To svědčí o tom, že se žalovaný s touto odvolací námitkou nejen zabýval, ale po přezkoumání správního řízení shledal postup správního orgánu souladný se zákonem. Jako rovněž neopodstatněnou shledal námitku žalobkyně, že byla vyzývána k předložení kolaudačního rozhodnutí, ačkoliv taková povinnost z právních předpisů nevyplývá. Žalovaný v rozhodnutí vysvětlil, proč kontrolovaná provozovna nebyla hernou a z tohoto vysvětlení vyplývá, že kolaudační rozhodnutí nebylo samo o sobě rozhodujícím kritériem pro posouzení charakteru provozovny.

Při jednání před soudem zástupkyně žalobkyně v souladu s obsahem podané žaloby především namítala porušení procesních předpisů, konkrétně správního řádu, jak bylo podrobně uvedeno v žalobě. Dále pak poukázala na nedostatečně zjištěný skutkový stav a nesprávné závěry, které zaujal žalovaný na základě provedené kontroly.

Pověřená pracovnice žalovaného připomněla procesní zásadu, podle které jsou důvodem zrušení napadeného rozhodnutí takové vady řízení, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V případě žalobkyně je oznámení o zahájení řízení vylíčen skutkový stav a jenom z něho pak vycházel správní orgán prvního stupně při ukládání pokuty. Žalobkyně se vyjádřila jak k protokolu o kontrole, tak i k oznámení o zahájení správního řízení. Dále pak odkázala na § 46 správního řádu s tím, že je možné ho použít i v posuzovaném případě.

K dotazu soudu zástupkyně žalobkyně i pověřená pracovnice žalovaného shodně prohlásily, že kromě rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, a rozhodnutí ze dne 27.6.2012, č.j. MF-54131/2012/34, nemají k dispozici žádné jiné rozhodnutí Ministerstva financí a nemohou ho tudíž soudu poskytnout. Zástupkyně žalobkyně uvedla, že rozhodnutí Městského úřadu v České Skalici o povolení k provozu výherních hracích přístrojů, předložila žalobkyně proto, aby prokázala, že PRIMA BAR HERNA byl hernou, neboť z něho je patrné, že byly předloženy herní plány, které předpokládá zákon o loteriích jako podmínku, aby herní středisko mohlo být označeno za hernu. To, že žalobkyně následně žádala Ministerstvo financí o vydání rozhodnutí, v němž by, mimo jiné i provozovna, kde byla prováděna kontrola, byla označena za hernu, bylo jenom z důvodu, aby nadále nedocházelo ke sporům mezi žalobkyní a kontrolními orgány.

Ke sdělení zástupkyně žalobkyně pověřená pracovnice žalovaného zdůraznila, že povinnost herních plánů není vázána jen na herní středisko typu herna, ale na všechny prostory kde se provozují hrací automaty. Dále poukázala na to, že žalobkyně ve svých podáních uvádí, že nikdo není oprávněn stanovit typ herního střediska, neboť jeho definice vychází pouze ze zákona, přesto poukazuje v žalobě na rozhodnutí Městského úřadu v České Skalici s tím, že právě v něm je

potvrzeno, že se jednalo o hernu. Ze znění rozhodnutí citovaných rozhodnutí ale pouze vyplývá, že se toto povolení týká hracích automatů umístěných ve vyhrazených prostorech, tedy nejenom v hernách.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. a o věci usoudil následovně.

Žalobkyně především namítala, že ji správní orgán nevyzval, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřila k podkladům rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán provedl v provozovně žalobkyně PRIMA BAR HERNA dne 9.2.2012 kontrolu dodržování zákona o loteriích a podmínek stanovených rozhodnutím Ministerstva financí k provozování loterií a jiných podobných her. V protokolu o kontrole, který podepsala za žalobkyni P. H., bylo zaznamenáno, že v provozovně nebyly na viditelném místě umístěny schválené herní plány k provozovaným sázkovým hrám BIG SHOW a LIL DEVIL 5 prostřednictvím CLS Multi Lotto a nebyly přítomnou osobou přeloženy ani na požádání. Dále bylo konstatováno, že pouze IVT výrobního čísla ML20283 byl v době kontroly technicky zabezpečen tak, aby neumožnil hru osobě mladší 18 let. Ostatní tři provozované IVT výrobních čísel ML20301-3 nebyly nijak blokovány a umožňovaly tak hru bez předchozí kontroly plnoletosti.

Žalobkyně se ke zjištěním učiněným při kontrole vyjádřila v podání ze dne 20.2.2012 v němž uvedla, že zjištěné nedostatky ohledně absence herních plánů odstranila. Dále tvrdila, že zmíněné IVT, kterým byl vytýkán nedostatek blokace, blokovány být nemusely, neboť tato zařízení byla schválena pro herní středisko typu herna. Tato skutečnost vyplývá z rozhodnutí Ministerstva financí, které povolilo IVT, kromě jiného, ve středisku PRIMA BAR HERNA, z čehož je zřejmé, že kontrolovaná provozovna byla hernou. K tomu citovala bod 7 rozhodnutí Ministerstva financí.

Dne 23.4.2012 oznámil správní orgán žalobkyni, že zahajuje správní řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu ve věci uložení pokuty pro porušení podmínek č. 7 a č. 8 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, způsobené nezajištěním IVT před jeho použitím osobami mladšími 18 let a z důvodů absence schválených herních plánů na kontrolované provozovně. Dále byla žalobkyně poučena o právech daných jí ust. § 36 správního řádu a vyzvána, aby do 10 dnů ode dne doručení písemnosti vyjádřila svoje stanovisko k zahájení správního řízení, ke způsobu zjištění, případně navrhla jeho doplnění. K tomu žalovaný v podání datovaném dnem 30.4.2012 a doručeném správnímu orgánu dne 4.5.2012 uvedl, že ohledně herních plánů učinil potřebná opatření, aby se zjištěné nedostatky neopakovaly. Setrval na názoru, že ve smyslu ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích splňuje kontrolovaná provozovna podmínky herny, tudíž technické zařízení v ní umístěná nemusí být blokována.

Správní orgán vydal rozhodnutí o uložení pokuty dne 24.5.2012 pod č.j. 249392/12/228550603584, aniž ve věci provedl nějaký další úkon nebo do správního spisu založil po provedené kontrole nový důkazní prostředek. V odvolacím řízení žalobkyně předložila dvě rozhodnutí Městského úřadu v České Skalici ze dne 21.12.2011 a ze dne 1.11.2011 a správní orgán požádal dle § 13 a 8 odst. 2 správního řádu Ministerstvo financí o informaci týkající se změny typu provozovny PRIMA BAR HERNA, o kterou měla žalobkyně dle vlastního tvrzení požádat. Žalovaný tak získal kopii žádosti žalobkyně ze dne 11.6.2012 o změnu uvedené provozovny, kterou označil jako herní středisko, její čestné prohlášení ze stejného data, že bude identifikovaný IVT umístěn v provozovně typu herna. Této žádosti Ministerstvo svým rozhodnutím ze dne 27.6.2012, č.j. MF-54131/2012/34, vyhovělo a schválilo změnu typu zmíněné provozovny z herního střediska na hernu.

Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu „nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“

Z obsahu správního spisu i shora popsaného skutkového stavu je nepochybné, že správní orgán při svém rozhodování jednoznačně vycházel pouze z protokolu o provedené kontrole, se kterým byla žalobkyně seznámena. Ze správního spisu nevyplývalo, že by před vydáním prvoinstančního rozhodnutí byly správnímu orgánu předloženy žalobkyní další důkazní prostředky, nebo bylo jejich provedení žalobkyní navrženo. Pokud by taková situace nastala a byly shromážděny další důkazní prostředky, bylo by nepochybně namístě postupovat tak, jak ukládá ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a před vydáním rozhodnutí s nimi žalobkyni seznámit. To, že správní orgán v posuzovaném případě dal žalobkyni toto poučení již při zahájení správního řízení nelze kvalifikovat jako porušení citovaného ustanovení správního řádu. Jinak je však třeba hodnotit postup žalovaného v odvolacím řízení. Jak vyplývá z podaného odvolání a jeho doplnění, žalobkyně v odvolacím řízení pouze předložila rozhodnutí Městského úřadu v České Skalici ze dne 21.12.2011 a ze dne 1.11.2011 a další důkazní prostředky již nenavrhovala. Správní orgán si ale opatřil od Ministerstva financí listiny týkající se žádosti žalobkyně o změny typu provozovny PRIMA BAR HERNA, které byly podrobně popsány shora. Ze správního spisu však není patrné, že by žalovaný s nimi žalobkyni seznámil. I když lze dovodit, že tyto listiny musela mít žalobkyně k dispozici, bylo povinností žalovaného dát jí možnost se k podkladům, které shromáždil, vyjádřit a posoudit, jak bude na tuto důkazní situaci reagovat. Pokud tak žalovaný nepostupoval, porušil procesní právo žalované, zaručené jí ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu.

Žalobkyně dále v žalobě tvrdila, že se žalovaný nezabýval její námitkou poukazující na nesprávný postup správního orgán, který požadoval předložení

kolaudačního rozhodnutí, ačkoliv žádný předpis nestanoví, že provozovna musí být jako herna kolaudována.

Ze správního spisu však nevyplývá, že by správní orgán vyzval žalobkyni k předložení kolaudačního rozhodnutí. Teprve v rozhodnutí o uložení pokuty na str. 4 v odst. 4 zcela obecně konstatuje, že i když „stavební zákon nedefinuje zcela exaktně provozovnu typu herna nelze tvrdit, že tento typ provozovny neexistuje. Osoba odpovědná za rozhodování v tomto řízení pak sama vymezí stavbu tak, aby bylo možno uvést takovou provozovnu do užívání.“ V závěru tohoto odstavce pak správní orgán uvedl, že jestliže je v zákoně o loteriích definován pojem provozovny typu herna, lze, za splnění patřičných podmínek, vést stavební řízení u takto určené provozovny. Je tedy nepochybné, že správní orgán se skutečností, že kontrolovaná provozovna nebyla kolaudovaná jako herna, nespojoval žádné důsledky. Zjevně reagoval jen na prohlášení žalobkyně ve vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 30.4.2012, kde v odstavci 4 poslední větu uvedla, že ve stavebně právních předpisech, zejména v zákoně č. 183/2006 Sb., stavební zákon, popř. jiných právních předpisech, pojem herna nenalezneme. Krajský soud proto shledal tvrzení žalobkyně, že správní orgán na ní požadoval předložení kolaudačního rozhodnutí, za nepodložené.

Co je hernou stanoví zákon o loteriích v § 17 odst. 9, podle kterého se hernou rozumí místnost (soubor místností) určená zejména k provozování výherních hracích přístrojů. V herně musí být po celou dobu provozu zajištěn dozor. Do herny je zákaz vstupu osobám mladším 18 let. Provoz herny se řídí schváleným herním řádem.

Spornou mezi účastníky tak zůstává otázka, zda provozovna žalobkyně PRIMA BAR HERNA byla hernou nebo herním střediskem.

Mezi účastníky není sporu o tom, že IVT výrobních čísel ML20301 až 20303 nebyly v době kontroly, tj. dne 9.2.2012, zabezpečeny tak, aby neumožnily hru osobě mladší 18 let. Žalovaný, ve shodě se správním orgánem, tuto skutečnost hodnotil jako porušení bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí 2008 ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, které je založeno ve správním spise. Jím bylo žalobkyni povoleno provozování loterie nebo jiné podobné hry prostřednictvím Centrálního loterního systému s interaktivními videoloterními terminály, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a zároveň stanoveny podmínky pro jejich provozování, označené body 1 až 31. V bodě 6 je pak konstatováno, že IVT s níže uvedenými identifikačními čísly a opatřené registrační známkou vydanou autorizovanou osobou, a to na takovém místě IVT, které zaručuje ochranu známky před poškozením nebo zneužitím, budou provozovány a umístěny v následujících herních střediscích. Tato střediska jsou dále vyjmenována v tabulce, kde jsou uvedeny adresy umístění IVT, typ IVT a identifikační číslo IVT. Mezi takto vyjmenovanými provozovnami žalobkyně se však PRIMA BAR HERNA, Česká Skalice, T.G.Masaryka 35, nenachází. Z podkladů, které získal žalovaný v odvolacím řízení od Ministerstva financí pak vyplývá, že

v tomto herním středisku bylo povoleno provozování IVT rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 20.10.2010, č.j. 34/53161/2011, toto rozhodnutí ale správní spis neobsahuje. Pokud tedy správní orgán i žalovaný uložili žalobkyni pokutu za porušení ustanovení bodu 7 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, aniž ozřejmili, proč na tento případ citované rozhodnutí aplikovali, jejich rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navíc je zřejmé, že správní spis je neúplný, neboť neobsahuje rozhodnutí, kterým bylo v provozovně žalobkyně PRIMA BAR HERNA provozování IVT povoleno. Nelze proto ani ověřit, zda se na posouzení tohoto případu může aplikovat rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008, konkrétně jeho bod 7, jak to udělal žalovaný i správní orgán.

Krajský soud proto musel napadené rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 7. S.ř.s. zrušit a věc vrátit Odvolacímu finančnímu ředitelství k dalšímu řízení. V něm doplní v naznačeném směru důkazní řízení, zejména zajistí rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 20.10.2010, č.j. 34/53161/2011, zhodnotí a zdůvodní zda a proč je i pro provozování IVT na provozovně žalobkyně PRIMA BAR HERNA třeba dodržovat podmínky stanovené rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 15.1.2009, č.j. 34/107161/2008 a v rozhodnutí i dostatečně přesvědčivě zdůvodní svoje závěry, že provozovna žalobkyně byla v době kontroly herním střediskem, nikoliv hernou, jak tvrdí žalobkyně. Před vydáním rozhodnutí neopomene seznámit žalobkyni s výsledky důkazního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, krajský soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté a účtované advokátem za 2 úkony (z toho 1 úkon po 2.100 Kč a 1 úkon za 3.100 Kč) včetně paušální náhrady hotových výdajů 2x300 Kč spolu s DPH (§ 9 odst. 4 písm. d/, § 11 odst. 1 písm. d), g) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkovou částku 10.018 Kč bylo Odvolací finanční ředitelství zavázáno zaplatit žalobkyni do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jejího zástupce (§ 64 s.ř.s., § 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 20. března 2014

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu